N:r 24. Årg. 21. 15 DEC. 1916. Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳 耶和華以拉

Kina-Missionstidningen

Sinims Land

Utgifvare	Redigeras af	Expedition:	Telegramadress:	Telefon:
Kom. för Sv. Missionen i Kina.	ERIK FOLKE och EMMA ERSKOW.	*Drottninggatan 55.*	»*Sinim*», *Stockholm.*	Riks. 44 59. Allm. 224 73.

Innehåll: Ett barn är oss född. — Med gammal kärlek älskar jag dig. — En julotta i Kina anno 1915. — Utvidgning af arbetsfältet. — Brefafdelningen. — Taeksägelseämne. — En hälsning från Barneus hem. — Ett påbörjadt Guds verk. — Försäljningen för S. M. K. — Våra medhjälpare. — Obs.! — Litteraturanmälan. — Haus stjärna i Östern. — Redovisningar. — Anmälan för år 1917.

Ett barn är oss född.

Hvem skall torka ögats tår,
hela brustna band?
Hvem skall läka hjärtesår?
Jesu barnahand.

Hvem för bräcklig lärkost är
trygg och stormfri hamn?
Öfver djupen hvem oss bär?
Jesu barnalamn.

Hvem, när natten faller på,
är vår stjärna klar?
Jesusbarnets öga då
ljus från höjden har.

Hvem till värld i sorgdräkt klädd
har ett budskap än?
Barnaröst från krubbans bädd,
hvem kan motstå den?

H. S.

Med gammal kärlek älskar jag dig.

Med gammal kärlek älskar jag dig; därför vill jag ock framgent bevisa dig nåd. Jer. 31: 3.

När vi se tillbaka på det gångna året, när vi tänka på hvad som under det året har försyndats och felats, då känna vi det så underligt, att Gud kan tala så. Och likvisst är det han, som säger: "Med gammal kärlek älskar jag dig." — Gammal kärlek — det är den bästa kärlek, som finns, en beprövad kärlek, en kärlek, som gått igenom många skiftningar och prof, som hållit ut med oss, förbarmat sig öfver oss, som hulpit oss i stunder af trolöshet, mörker och nöd.

Det är med denna oföränderliga, underbara kärlek, Gud älskar oss, denna kärlek som fanns till, innan vi funnos till. Det är med denna gamla kärlek han utkorat oss till frälsning, i hvilken han sändt den Enfödde, i hvilken han utgaf honom att dö för oss, i hvilken han kallade oss och förlät oss våra synder, försåvidt han fått göra det.

När vi nu stå vid gränsen mellan det gamla och nya året, vilja vi ock gärna kasta en blick *framåt*. På samma gång vi så att säga med ena örat lyssna till hvad Herren har att säga oss med afseende på det som gått, må det andra örat lyssna till hvad han säger om den dag som kommer.

"Med gammal kärlek", säger han, "älskar jag dig; *därför* vill jag ock *framgent bevisa dig nåd.*" Gud lyfter icke på slöjan till framtiden. Men får du en dag till, så vill Gud besöka dig med sin nåd. Det blir en nådens dag. Och nåden kläder sig i många dräkter. Ingen af Guds budbärare kläder sig i så skif-

tande dräkter som hans nåd. Den kommer ibland så mörk, ibland så lysande. Vi känna knappast igen den. Ena dagen kläder den sig så, andra dagen så. Och därför hafva vi så svårt att känna igen den. Men hvad Gud vill säga, är: "Vill du stanna inför mitt ansikte, vill du kasta dig i min famn och låta mig omsluta dig med min gamla kärlek, så vill jag säga dig så mycket om framtiden, att jag skall bevisa dig nåd. "*Därför*", säger Herren. Icke för *din* skull utan för *min egen skull*. Därför att jag med gammal kärlek har älskat dig, vill jag *framdeles bevisa dig nåd.*

Fr. H.

En julotta i Kina anno 1915.

Bruket att fira jul i Kina upprätthålles nästan uteslutande hos skandinaverna och de kristna kineser, som höra till deras sammanslutningar. Kineserna känna nog till vintersolståndet men fira det ej såsom någon särskild högtid utan använda det blott såsom en tidpunkt för antagande och afskedande af lärare. Vi svenskar söka emellertid att fira julen på äkta svenskt manér och hålla därför julotta med början kl. 6 f. m. för att hinna med programmet, innan dagen inbryter vid 8-tiden på morgonen.

Trots att vi hålla julottan som en mer sluten högtid, afsedd för de kristna, är det dock kändt i hela staden, att utlänningarna den dagen "bränna ljus i ett cypressträd", såsom de hednakristna kineserna prosaiskt beskrifva vårt julträd. Dock är det ej så lätt att komma i tid till julottan. Visserligen äro kineserna morgonfriska af sig, men i regel sakna de begrepp om tiden, då solen ej är uppe. Klockor börja nog finnas i många hem, men de stå i regel, eller också gå de flera timmar efter eller före.

På julaftonen — förlidet år — hade jag tillsagt min tjänare att börja eldningen i kapellet vid 4-tiden på morgonen, sedan tända ljusen där och öppna kl. $^1/_2$6. Men hade vi beräknat att få hvila i ro till den tiden, så slog den beräkningen fel. Vid 12-tiden på natten kom ett telegram till mig, som gjorde min sömn för återstoden af natten omöjlig. Klockan 2 började det knacka på stora porten. Det var ett par skolgossar, som bodde ute i sta'n, och som trodde att månen visade på 5-tiden och därför ej ville gå miste om den stora festen i kapellet. En timme senare kommo andra, som också trodde, att månskifvan visade på morgonsidan, och klockan 4 aulände ett par förnäma fruar, af hvilka den ena suttit uppe hela natten för att ej somna och komma för sent. Naturligtvis voro mellanstunderna icke fria från klappningar på porten af tidiga julottebesökare. Den stackars unge mannen, som skulle sköta om porten, hade därför ingen ro haft alltsedan 1—2-tiden på natten.

Då vi vid 6-tiden inträdde i kapellet, var det fullsatt både på mans- och kvinnosidan, och i rik belysning strålade den nyreparerade gudstjänstlokalen. En väldig cypress, som placerats midt framför talarestolen, var prydd med pappersblommor och guirlander, flaggor och ljus, och snart strålade också den af en myckenhet ljus, som där placerats.

Så började ottan med sång från hundratals otränade röster. Dock bröto sig seminarieeleverna ton- och taktfasta röster igenom, i synnerhet i de för allmänheten mindre kända sångerna.

"Ting, a, tien shî tjang gao shöng,
Bao chï Jesu djin djang söng".*

Det är en af de julsånger, som riktigt blifvit våra kinesers favoritsång, och få de ej sjunga den är det ej jul för dem.

Predikan hölls denna gång af en kines och en svensk. Båda visade på Jesus, som var världens ljus och som skulle leda människorna från mörkret till frälsningens ljusa och fridfulla boning. Detta är något, som äfven hedningar kunna förstå redan första gången, de höra det. Ljus, frid och fröjd — där efter trånar äfven deras ande. Och de förstå, att blott i Jesus finnes allt detta, efter han kunnat sända ut sina vitten så långt från hem och fosterland för att sprida ljuset och vittna om friden och fröjden hos den sanne Guden.

Midt under gudstjänsten har en guirland kommit för nära ljuslågan, och vips tuttar den eld och antänder närmsta gren. Det är dock ej så farligt, ty cypressgrenarna brinna dåligt, och snart sloeknar det af sig själft, fastän naturligtvis tjänstvilliga händer och munnar sökt med mycket buller och bång förekomma eldens vidare spridning. En härlig rökdoft blandas med den eljest ej så morgonfriska luften i kapellet, och snart slocknar det ena ljuset efter det andra i "granen". Dagen håller på att bryta in.

Nu kommer slutakten, som måhända för det yngre släktet är det mest lockande. Den består af allmän och riklig förplägning af té, kinesiska kakor och nötter. Den ena brickan efter den andra lastad med sötsaker och nötter sändes omkring i bänkraderna och kommer tom tillbaka till utgångspunkten. Det är ett sorl och en glädje öfverallt. "Jesu födelsedag har kommit, och den är den roligaste dagen" försäkra de små gossarne, och äfven de äldre nicka sitt bifall, inmundigande med frisk aptit de godter som de fått i sitt knä.

Men därutanför i städer och byar och i miljontals hem, där man ej känner något om världens Frälsare Jesus, där är det mörkt och dystert. Frid lösa och kärlekslösa de ur usla brunnar ösa.

Har du som läser detta fått mottaga Jesus som din Frälsare, eller är julen blott en vanlig högtid för dig? Låt Jesus skänka ditt hjärta den fulla friden! Då får du en fröjd som varar, och då kan du också föra ut glädjebudskapet till den värld, som ännu vandrar i mörkret.

David Landin.

* I öfvers.: "Lyss, lyss, lyss! Hör änglarna sjunga med högan röst och förkunna, att Jesus är född i dag."

Bedjen för missionärerna! Skrifven till missionärerna!

Utvidgning af arbetsfältet.

Shanchow 29 sept. 1916.

Kära missionsvänner!

För närvarande sitter jag ensam i en grotta i Shanchow's södra förstad. Honanfu har jag lämnat för alltid och har gått för att bryta ny mark. Det kännes som om jag för en tid skulle ha lämnat civilisationen, ty jag har åter kommit på hästryggen och måste färdas på riktigt kinesiskt manér. Det kännes litet ovanligt, och det tog mig nästan en hel dag, innan jag fick min utrustning för färden i ordning, så att den lämpade sig för hästryggen. Mina gamla kinesiska påsar, som legat på bottnen af lådorna, måste fram igen. Jag trodde, att jag aldrig mer skulle behöfva dem. Åter har jag kommit in på äkta kinesisk mark — de gamla smutsiga värdshusen, som trotsa all beskrifning. Jag hade nästan glömt bort, att allt detta ännu fanns till, därigenom att jag i så många år bott i Honanfu. Men jag bara njuter af att få färdas på kinesiskt vis. I dag har jag gått till fots 3 sv. mil öfver ganska kuperad mark med en härlig utsikt öfver Gula floden, Shansi-bergen och Ping-liu. Det gör en bara godt, och man kommer in på värdshuset alldeles uthungrad och äter hvad man får utan att se hvad det är, och ännu mindre huru det är lagadt. Hälsan har jag, Herren vare lof, och då är det roligt att vara en pioniär.

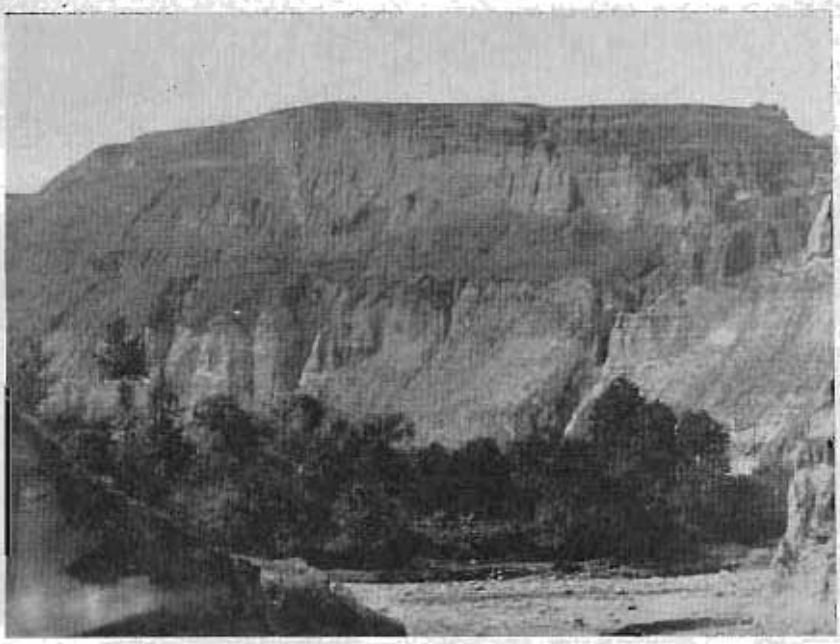

Ett typiskt Shansi-landskap på vägen mellan Yuncheng och Honan. (Obs. den s. k. lössformationen).

Men nu skall jag väl börja från början. Den 25 sept. startade jag från mitt hem i Mienchih, dit vi nu flyttat. Det var en historisk dag för Shanchow-distriktet, ty det gällde ju *öppnandet af detta för oss så viktiga arbetsfält.* Några dagar förut hade jag skickat en evangelist och tvänne kolportörer till Lingpao för att förbereda mitt besök. Tjäder skulle också möta mig i Lingpao. Min resa blef dock uppskjuten på grund af ett ihållande regn. Jag for utan att göra något längre uppehåll i Shanchow direkt till Lingpao. Den lilla vackra, folkrika staden gjorde på mig ett tilltalande intryck. Omgifningen är förtjusande. I söder sträcka sig dadellunder ända ned till Gula floden. De äro en af de största inkomstkällorna för befolkningen, ja, inbringa de år, då skörden af dadlar är rik, inte mindre än 120,000 kr. — en ganska ansenlig summa pr år för en så liten plats. Västerut på en sträcka af 5 km. ha vi rikligt med frukt- och grönsaksträdgårdar, som vattnas af en forsande älf, hvilken kommer från Lusi-bergen och flyter förbi det vackra Chüe-chow — "Edens lustgård", som Tjäder kallar platsen.

Lingpao har fullt af affärer af alla slag. Aldrig har jag sett en stad i norra Kina så väl försedd. Man kan få nästan hvad man önskar, däribland lifsförnödenheter af alla slag i riklig mängd.

Det som emellertid slog mig mest af allt var folkets mottaglighet och vänlighet. Man kunde slå sig ned vid hvilken boddisk som helst och språka med bodbetjäningen. Folket på gatan lyssnade uppmärksamt till vår förkunnelse, och vårt bokförråd, så mycket en kraftig man kunde bära, gick åt på några dagar.

Af allt att döma är nog Lingpao platsen för den blifvande stationen. Staden ligger midt i distriktet och kan således bli en centralpunkt för verksamheten. Att få något hus inne i staden synes dock vara en omöjlighet. I någon af förstäderna, t. ex. den södra, går det nog, men blir tyvärr mycket dyrt. Om ett par tre år beräknas, att järnvägen, som skall passera Lingpao några km. söder om staden, skall vara byggd, och på grund däraf stiger nu allt oerhördt i värde. Jag har redan sett ut en plats i södra förstaden för den blifvande stationen men vet ej, om vi få den. Vår bostad skulle jag om möjligt vilja ha på en kulle i dadellunden. Vi behöfva för vår verksamhet här mycket medel. Hvad som skall göras, måste göras genast, ty när järnvägen väl kommer hit, blir det mycket svårt att få någon plats för en station. Tills vidare tänkte jag skaffa mig ett litet rum på ett värdshus i södra förstaden, där åtminstone evangelisten Kao skulle kunna bo. Under tiden se vi oss om efter ett gatukapell inne i staden. Måtte Herren förse med medel för denna verksamhet och sedan med unga personliga krafter, ty distriktet är stort.

I Shanchow är det nog lätt att få rum och hus, men där finnes bara militär och annat ej bofast folk. Denna plats har icke tilltalat mig. Dessutom är folket där hårdt och sträft. I morgon, lördag, reser jag till Yuncheng öfver Ping-liu. Hoppas få vara där öfver söndagen.

Yuncheng, okt. 2. Jag hade ej en aning om att Ping-liu låg så nära Shanchow. Det är blott 2 li tvärs öfver floden. På grund af dess läge bör denna lilla Shansi-stad också läggas till mitt nya distrikt. Den är nämligen svåråtkomlig från alla håll utom från Honan. Således blir det i fem städer, jag får på min lott att arbeta: Shanchow, Lingpao, Lusi, Wensiang och Ping-liu. Vägen till Yuncheng tog jag rakt norrut ifrån Ping-liu öfver bergskedjan. Det var den svåraste väg jag har gått i Kina. På 60 långa li fanns ej ett värdshus, ej en matbit att få, och hela 30 li gick det ideligen uppför. Vi kommo till ett isoleradt men vackert beläget tempel, som bär namn af "Den stora vargens tempel". Här skulle finnas en buddistpräst. I hopp om att kunna få en droppe vatten att släcka vår oerhörda törst med tågade vi in i templet men funno blott en liten flicka, som tillhörde en grannby, och som vid vår ankomst fick ett anfall af förskräckelse och ej kunde ge några som helst upplysningar om människoboningar bland bergen. Slutligen lyckades min följeslagare efter en besvärlig vandring leta reda på en gammal gumma, som bodde i en grotta. Hon kokade åt oss litet smutsigt regnvatten, som hon samlat i en grop. I bergen ha de ingen annan möjlighet att få vatten, ty brunnar är det för besvärligt att gräfva, och sorlande bäckar och friska källor saknas totalt. Litet kondenserad mjölk hade jag i min påse, och ett kinesiskt bröd hade jag tagit med mig ifrån Ping-liu. Brödet delade jag med min följeslagare, och med mjölken och det kokta regnvattnet fingo vi en enkel måltid, som skänkte oss nya krafter till att fortsätta vår svåra vandring, alltjämt uppåt, tills vi nådde själfva bergskrönet, hvarifrån vi åt söder skådade hela Shanchow-distriktet samt norrut den vidsträckta och folkrika Haichow-, Puchow- och Yuncheng-slätten. Hvilken underbar utsikt! Jag stod där länge och betraktade mitt blifvande arbetsfält. Jag kunde se tre städer och tre à fyra stora köpingar, där hedendomens mörker ännu härskar och ingen evangelii fyrbåk ännu blifvit tänd. Under många år har visserligen ett förberedande arbete utförts i detta distrikt och mycken god säd utsåtts på denna vår försummade åkerteg, men *ingen har gått för att skörda.*

Har nu Shanchow's dag kommit, så låtom oss bedja Gud, att alla hinder må undanrödjas, så att vi få gå och taga landet i *full besittning.* Jag har redan nämnt, att vi behöfva mycket medel, ty hvar stationen än kommer att förläggas, måste nya lokaler byggas på grund af de lokala förhållandena. "Så skola då de sista blifva de första och de första de sista." "För Gud är ingenting omöjligt." Jag kommer att anlita Guds skattkammare betydligt och bedja om mycket för vårt försummade Shanchow-distrikt, ty jag väntar stora ting af Gud.

Så får jag sluta för denna gång med mina "intryck och tankar rörande Shanchow", men jag kommer väl åter.

Broderligen,
E. Ossian Beinhoff.

Honanfu den 1 nov. 1916.

Kära vänner i Herren!

Vi äro nu åter i vårt gamla, kära Honanfu. Det är som man växte fast med hjärta och sinne på den plats, där man börjat. Det var en het och dammig dag i slutet af juni månad för nära 12 år sedan, som jag, i sällskap med min gamle vän Ossian Beinhoff, kom hit första gången. Då fanns ingen järnväg hit, utan han mötte mig i Cheng-chow, tre dagsresor härifrån. Missionen hade strax förut fått ett eget hus, som dock då till stor del låg i ruiner. Här mottogs jag af våra kära vänner Carl och Ethel Blom, som den tiden voro bofasta i Honanfu.

Mycket har förändrats sedan dess. Då hände det mer än en gång, att plakat voro uppsatta utmed gatorna och på våra dörrar med dagen utsatt, då vi alla skulle dödas. Rykten nådde oss nu och då, att stora folkförsamlingar hållits i krigsgudens tempel söder om Lofloden, där det diskuterats på hvad sätt man skulle kunna fördrifva utländingarna. Med tack till Gud kunna vi säga, att den tiden är längesedan förbi.

För några månader sedan kom jag att på tåget få sällskap med en man härifrån staden, som själf är öfvertygad om evangelii sanning. Under vårt samtal yttrade han: "Numer är det få som tvifla på att missionärerna predika evangelium annat än af rena och ädla bevekelsegrunder, och att denna lära är Guds sanning. Många gå ock öfvertygade i sina hjärtan, men antingen sakna de mod att taga steget ut, eller ock veta de ej, huru de skola 'komma igenom dörren' (ett kinesiskt uttryck). Tiden för ett stort inhöstande i församlingen är inne, men det beror på församlingen själf, om detta skall komma att förverkligas eller ej."

Detta är ord af en man, som står utanför Guds församling, men de äro ett sant uttryck för hvad vi känna här, och hvad Herrens tjänare nästan öfverallt äro ense om. En missionär med vidsträckt erfarenhet sade i somras på Chikongshan: "Öfverallt där ansträngningar gjorts att skörda in den mogna frukten har det befunnits, att begränsningen ej ligger *utom* utan just *inom* församlingen. Så stora skaror ha slutit sig till densamma, att den stått så godt som handfallen inför den öfverväldigande tillökningen af frälsningssökande, som behöft handledning och undervisning."

Med dessa tidens tecken för våra ögon och med dessa möjligheter att vinna skaror för Kristus känna vi djupt vår hjälplöshet och församlingens brist. *Därför ville vi bedja alla våra kära vänner hemma i Sverige förena sig med oss i oaflåtlig bön till vår Gud, som allt förmår, att han måtte gifva sin församling härute ett dop från ofvan, så att den må vara redo och äga kraft nog att taga emot den stora skörden. Alla missionärer i Honan, — hvilket sällskap de än tillhöra — och efter hvad jag tror äfven*

missionsarbetarna i andra provinser — ha beslutat att göra en gemensam ansträngning under hela den första veckan på det kinesiska nyåret för att nå alla klasser med det målet i sikte att söka leda dem som stå vacklande till en hel och full afgörelse för Kristus. Hjälpen oss, kära vänner, att bedja, att denna offensiv måtte bli en härlig seger för vår Konung och Mästare!

Vi ha nyligen slutat en bibelkurs för våra medarbetare här i vårt Honandistrikt. Som ett praktiskt resultat af denna samvaro ha vi haft den stora glädjen att se 13 af de arbetare, som varit med om husbygget på systrarnas gård, stå upp och förklara sig villiga att tro på och följa Kristus. Våra systrar ha bedt mycket för dem, och under de 3 veckor, vi voro samlade, gingo evangelisterna öfver till deras gård 2 och 2 hvarje kväll, ledde korta möten och hade personliga samtal med arbetarna.

Genom Herrens godhet hoppas vi att inom en månad eller något mer få taga vårt nya gatukapell i fullt brnk. Det gamla, som vi hade under flera år, blef till slut så dyrt att hyra på grund af affärernas tillväxt och den starka efterfrågan på lämpliga lokaler, att vi tvingades lämna det. Det nya blir nu på missionens mark och beläget vid en mycket trafikerad gata. Herren har ock som svar på bön gifvit oss, som jag tror, en mycket lämplig kraft för gatukapellet i en ung lärare från lensi. Han är ej gammal i tron men är verkligen "fattad af Kristus". Ett bevis härför — bland andra — ser jag däri, att han är villig att lämna sin anställning hos borgmästaren i lensi, där han har 2 à 3 gånger större inkomster, än han kan få här. Mitt hopp är, att han skall kunna bli ett redskap i Herrens hand att nå de samhällsklasser, som ännu äro mer eller mindre oberörda här i staden.

I ett privatbref hem bad jag ett par vänner om hjälp med förbön just i denna sak, och som denna anhållan kom in i S. L. och *flera vänner* ha förenat sig med oss i bön härom, ville jag till eder uppmuntran och Guds ära meddela, att han hört bön, *såsom han alltid gör.* Men ej nog med att han gifvit oss denne lärare från lensi. Han har ock gifvit oss en af våra närmaste grannar, också han en lärare ur en ansedd familj här i staden. Men till hans historia hoppas jag få återkomma en annan gång.

Eder i Herren
Rikard Anderson.

Tacksägelseämne.

Utdrag ur brefk. från missionär *Bergling*, dat. Hancheng 23 aug. 1916:

Just ett glädjebudskap i all hast. Vårt stormöte här är just afslutadt. Det har varit skönt, ehuru inga främmande kommo oss till hjälp. Martin Lindén höll ett föredrag, som jag tolkade, och så förrättade han dop. 43 personer förenades med församlingen, däraf 34 män. Bland dessa funnos flera lärare, handlande, sekreteraren i Jamen och andra. Det var en härlig syn att se dem efter dopet stråla af fröjd. Men vi nödgades ock utesluta två äldre församlingsmedlemmar. Man fröjdas med bäfvan... I morgon resa vi, vill Gud, till Hoyang, och i öfvermorgon börjar dopklassen där.

En hälsning från Barnens hem.

Någon sade helt nyligen till mig: "Skrif lite om Barnens hem på Dufbo!" Skolhemmet skulle jag också kunna kalla det, enär det inom sig rymmer ej endast barn utan ynglingar och unge män, som vidare fortsätta sin utbildning. Det går ej att säga nej, då de utevarande barnen vilja komma hem, äfven om de äro öfver 18 och 20 år. Och vi äro öfvertygade om att de, som i kärlek omfattat och omfatta barnen, äfven vilja fortsätta att göra detta, då de hunnit upp till och öfver ynglingaåldern. De behöfva då mer än någonsin bäras.

Hemmet är framfödt under bön. Föräldrakärlekens böner ha trängt igenom och fram, understödda af våra vänners bönearmar landet rundt. På denna väg måste hemmet växa och utvecklas under vår Faders kärlek, som är rik öfver oss. Bedjen med och för oss, att Jesu frid får fylla vårt hem, särskildt nu under den stundande julen!

Huru skönt tonade ej oss till mötes sista söndagsmorgonen, den första i advent, den härliga psalmen, sjungen af friska, ungdomliga stämmor: "Gläd dig, du Kristi brud, och möt din Herre Gud!" samt "Hosianna, pris och ära vår Konung vi hembära!" Det var som en ljuflig invigning till den kommande julen.

Dyrtid är rådande öfver landet; det ha äfven vi blifvit varse, men också att vår Fader är rik. Vi fingo häromdagen femtio kronor från Smålands landsbygd, åtföljda af dessa ord: "Ty efter förmåga, jag betygar det, och öfver förmåga gåfvo de själfmant, bedjande oss med mycken enträgenhet om den ynnesten att få deltaga i undsättningen till de heliga" (2 Kor. 8: 3, 4). *Herren förser* äfven för detta hem.

Tack för all trogen, uthållig bön och kärlek! Bären oss alltjämt på förbönens armar!

"Här är det ordet sant, att en är den som sår, en annan den som skördar." "Gud är den som ger växten." "Både den som sår och den som skördar må tillsammans glädjas."

M. F.

Ett påbörjadt Guds verk.

Ha Ni hört, att vi härute ofta äro riktigt rädda för att berätta om Guds verk i kinesernas hjärtan? Vi ha ofta sett, att då vi skrifvit hem om någon, som vi gladt oss öfver, ha vi snart fått sörja öfver synd eller tillbakagång hos personen i fråga. På grund häraf har jag dröjt med att tala om någon-

ting, som i våras gjorde mig jublande glad sista tiden i Hsiao I. Jag vill nu tala om det, i hopp att Ni riktigt vilja hjälpa mig bedja Gud fullborda sitt verk i fru Jao, den kvinna, som jag vill berätta om.

För omkring ett år sedan, just då jag återkommit från Blomsterberget, fick jag en dag besök af en medelålders änka, fru Jao. Hon syntes så vänlig och rar samt bjöd mig till sig. Efter en liten tid kom hon och hämtade mig till sitt hem, och under hösten fortsatte vi att besöka hvarandra. Det dröjde ej länge, förrän jag visste, att fru Jao var utan son, men att hon för att skaffa sig meriter i himmelen var ifrig buddist, vegetarian och rik på goda gärningar. Bl. a. lagade hon vägar och byggde broar, hvilket anses som mycket "goda gärningar". Hon tycktes ändå ha föga hopp om himmelens sällhet, ty hon hade ingen son, hvilket ju enligt kinesisk tro är en högst viktig faktor för att få åtnjuta himmelens salighet. Fru Jao kom alltid till våra högtider: jul, stormöte och andra festligheter. Hon tyckte mycket om att komma med. Men de som höra till de ifrigaste buddisterna, sitta i regel "hårdt fast", och vi fruktade, att fru Jao skulle likna dem. I februari, på den kinesiska nyårsdagen, bildade vi en "böneförening" i Hsiao I. Hvarje medlem fick ett ark papper, på hvilket stod: "Om I bedjen något i mitt namn, så skall jag göra det". Dessutom fanns rum för antecknande af namn på personer, som vi *dagligen* ville bedja för, samt under hvarje namn rum för dato, då personen i fråga bestämt sig för att tro på Gud. Hvar och en fick bedja för den han eller hon kände sig manad att bedja för, men när Gud besvarat bönen, skulle vi tillsammans tacka. Vid ifrågavarande tillfälle bestämde jag mig för att dagligen bedja för fru Jao — och ändå hade jag mycket liten tro, att svaret skulle komma så snart.

Första onsdagen i april hade jag ett möte för kvinnor efter att under flera veckor ha varit på utstationerna. Efter mötets slut stannade fru Jao och förklarade, att hon var villig att bränna afgudarna och "studera läran". Hon var hos mig äfven måndagen och tisdagen. Första dagen hade hon hört förklaringen öfver en plansch med "Jesus på korset", och andra dagen sade hon, att hon ej kunnat få sina tankar ifrån det underbara, hon hört dagen förut: om Jesu kärlek till alla — till henne. Hon lyssnade så begärligt till hvad som sades om Herren Jesus, och Guds Ande var nära. Så kom onsdagen — afgörandets dag, som jag redan nämnt om. På e. m. gingo bibelkvinnan och jag med fru Jao till hennes hem, och där hade vi en härlig stund: bön, brännande af afgudarna, uppklistring af traktater i gudarnas ställe m. m. Fru Jao var så frimodig och glad, ehuru hon visste att det ej skulle bli lätt, ty alla hennes grannar hörde till samma sekt af buddismen. "De ha redan", sade hon, "börjat håna mig, för att jag följer utlänningarna".

Fru Jao är en intelligent kvinna, aktad och ärad af många vida omkring. Hon skulle säkert kunna bli en utmärkt bibelkvinna — har så stora förutsättningar därtill. Men hon behöfver mycken förbön. Hon är ju ännu själf så okunnig och oerfaren. Viljen I bedja för henne, att Guds Ande må fullborda sitt verk hos henne och göra henne skicklig till Herrens tjänarinna bland sitt folk?

Genom bref från evangelisten i Hsiao I har jag i sommar häruppe på Chikongshan fått goda underrättelser om fru Jao.

Bedjen *för* alla kinesiska medhjälpare! Bedjen *om* kinesiska medhjälpare, både män och kvinnor!

Ingeborg Ackzell.

Försäljningen för S. M. K.

Med lof till Herren kunna vi meddela, att försäljningen den 5 dec. inbragte en nettosumma af kr. 2,197: 94. Ett varmt tack uttalas också härmed till alla de missionsvänner, kända och okända, som med förbön, kärleksgåfvor och inköp bidrogo till det goda resultatet. Som vanligt var hela dagen en högtidsdag. Herrens närvaro lät sig särskildt förnimmas vid de stunder, då vi i stillhet fingo samlas kring ordet.

En kärleksgåfva, som tyvärr icke blef såld, är en vacker, fint utförd oljemålning af konung Oscar II, af konsthandlare värderad till 3—400 kr. Taflan finnes till påseende på S. M. K:s exp., Drottninggat. 55, och skulle vi vara mycket tacksamma, om någon vore hågad inköpa densamma.

Våra medhjälpare.

En af våra älskade missionsvänner i landsorten, som ofta genom sina förböner, sina bref och kärleksgåfvor varit oss till hjälp och uppmuntran, skref samma dag, som försäljningen pågick:

"När jag var i kyrkan i söndags och hörde sjungas de två sista verserna af ps. 51: "Strö palmer på den stig" o. s. v., gaf det eko i min själ. Därför vill jag nu få lägga en liten, liten gåfva för Mästarens fot, 20 kr. till Svenska Missionen i Kina."

Huru tacka vi icke Gud för sådana vänners deltagande i evangelium!

Obs.! Rekvisition af Kina-missionstidningen bör ske från exp., Drottninggat. 55, Stockholm, endast om 5 ex. eller därutöfver önskas *under samma adress.* I annat fall sker prenumerationen lämpligast å närmaste postkontor.

Litteraturanmälan.

Tillkomme ditt rike! Julbok, utgifven på föranstaltande af Svenska kyrkans missionsstyrelse, redigerad af missionssekreteraren pastor G. Brundin. 11:e årg. Pris: Häft. 1: 25, klotb. 1: 75.

När och fjärran, 16:e årg. Utgifven af Kvinnliga Missionsarbetare. Rikt ill. Pris 75 öre.

Hans stjärna i Östern.

Missionskalendern "Hans stjärna i Östern", 13:e årgången, rikt illustrerad och med ett synnerligen omväxlande innehåll.

Den börjar med en hjärtat värmande julbetraktelse af komminister Lars Häggström. Så följer en uppsats af missionär E. Folke: Nutidsläget i Kina — möjligheter och förpliktelser, och därefter en anslående biografi öfver den framstående missionären och gudsmannen William Burns. Från olika delar af fältet, både från missionens första tid i Kina och den senare tiden, lämnas liffulla och medryckande skildringar, manande både till tacksägelse och förbön. Af stort intresse äro ock ett par skildringar dels öfver Kinas förre president, Juan Shi Kai, dels öfver en till Kristus omvänd högt uppsatt kinesisk officer.

Vi hoppas, att kalendern äfven i år skall vinna stor spridning och bidraga till förökad missionskärlek.

Priset är 1: 25 för klotband, 1 kr. för kart. ex. och 75 öre för häftadt ex. med 25 % rabatt, när minst 5 ex. samtidigt köpas eller rekvireras på missionens expedition, 55 Drottninggat., Stockholm C.

Redovisning

för medel influtna till »Svenska Missionen i Kina» under november månad 1916.

Allmänna missionsmedel.

N:o		Kr. Ö.
1,527.	Ovikens Kristl. ungd.-fören.	50: —
1,528.	»Onämnd, Tackoffer»	25: —
1,529.	Tenhultskretsens Kristl. ungd.-fören., Rogberga	50: —
1,530.	»Tackoffer från S. och E.» gm S. L., Ystad	5: —
1,531.	Kollekt i Ofvanmyra gm J. P.	15: 23
1,532.	Rikstens syförening	65: —
1,533.	»Ett tack»	10: —
1,534.	E. A., Visby	10: —
1,535.	M. J., Ramsbergs Bruk	5: —
1,537.	L. R., Filipstad, rab. å H. S. Ö.	1: 87
1,538.	Resebidrag från Uppsala till D. L.	5: —
1,539.	»Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», af O. och H. K., Lund	8: 50
1,540.	»Blanka pengar i Jesu välsignade namn», af D. N., Lund	5: —
1,541.	Myresjö ungdomsförening	20: —
1,542.	O. J., Myresjö	5: —
1,543.	»Litet missionsland», till M. Lindéns underh. från E. K., B—d	8: —
1,544.	»Onämnd, ett litet tackoffer för Herrens nåd under 25 års arbete ibland de fattiga»	50: —
1,545.	»Tackoffer till Herren för oktober»	3: —
1,546.	Ekekulls mfg	30: —
1,547.	»En 87 års vän på ålderdomshemmet i Vadstena»	1: —
1,548.	»Onämnd»	1: —
1,551.	E. P., Kungsholms Villastad	2: —
1,552.	St. Åby Ö. syförening	50: —
1,554.	K. F. U. K., Venersborg	100: —
1,555.	J. J., Källängen, för R. Andersons och O. Carléus underh.	50: —
	Transport	575: 60

N:o		Kr. Ö.
	Transport	575: 60
1,556.	Husaby och Skjelfums mfg för d:o	25: —
1,560.	A. R., Gtbg, för fru Böllings underh.	50: —
1,561.	Kollekt i Krylbo $^{5}/_{11}$ gm K. L.	63: 80
1,563.	»Offerkuvert» från Örebro	13: —
1,564.	Insamling på K. F. U. M. i Uppsala gm Hj. S.	23: —
1,565.	K. H. N., Säljö	300: —
1,568.	»Myrorna» i Svartorp	46: 25
1,569.	Edsbergs syförening	30: —
1,570.	Nömmeholms mfg	75: —
1,571.	J. K., Sanda, sparb.-medel	20: —
1,572.	E. K., Krylbo	5: —
1,576.	»Libanon», Gtbg, resebidrag	34: —
1,577.	H. E., Vånga	5: 19
1,578.	H. J:s »Offerkuvert» gm I. F., Gtbg	10: —
1,579.	L. L:s » gm »	1: 35
1,582.	E. F., Flisby, för J. Hultqvists underh.	25: —
1,583.	Ev. Luth. missionssällskapet, Malmö, resebidrag	55: —
1,584.	Vaggeryds ungd.-fören., resebidrag	5: —
1,585.	Kollekt i Österlövs kyrka gm K. G.	12: 42
1,586.	» i Simbrishamn gm C. A.	36: 04
1,587.	» i söndagsskolan, Simbrishamn, gm L.	5: —
1,588.	Kollekt i Sölvesborg gm N. P.	19: 54
1,589.	» i Kristianstad gm A. G.	120: —
1,590.	»Offerkuvert» från d:o gm d:o	22: —
1,591.	A. L., Kristianstad	10: —
1,592.	K. B., Tranås	10: —
1,593.	»Onämnda vänner», Kinneknäle	90: —
1,594.	H. S., Vännäs, »till det heliga kriget»	10: —
1,595.	H. I., Älgarås, »missionsostning»	25: —
1,598.	»Offerkuvert» från Umeå gm L. H.	13: —
1,599.	G. C., Aggarp, till J. Hultqvists underh.	10: —
1,600.	Skolbarn i Lämnhult, »sparade karamellslantar»	3: 29
1,601.	Björkö mfg	25: —
1,602.	»Onämnd», Tranås, gm K. B.	10: —
1,603.	H. R., Norrköping, »till minne af en liten missionsvän»	25: —
1,608.	A. S., Helsingborg	5: —
1,609.	Skäldervikens syförening	10: —
1,610.	A. B. L., Medle, »ett löfte åt Herren»	12: —
1,612.	»Nya pengar och andra pengar»	4: 20
1,613.	M. P. T., Linköping, öfverskott på H. S. Ö.	1: 87
1,614.	D. von M:s sparbössa	1: 09
1,616.	T. J. gm E. G., Sollefteå	11: 25
1,617.	Kollekt på K. F. U. M., Gefle, gm R. A.	11: 30
1,618.	»Några L. M. F:are i Gefle»	2: —
1,619.	»Sparade tobaksslantar»	11: 76
1,620.	G. A., Borås	5: —
1,621.	E. F., Herrljunga, »söndagsägg»	32: 50
1,622.	»Mangelpengar från Bäckersboda»	5: —
1,623.	G. S., Lidköping	38: 75
1,625.	A. B. gm B. F., Sthlm	1: —
1,626.	Skärstads N. mfg	50: —
1,627.	Häfryds mfg	30: —
1,628.	M. S., Mora, sparb.-medel	12: —
1,629.	A. A., Flisby, årsafgift	10: —
1,630.	»Östra Härads kristl. ungd.-förb., till missionär och fru Bloms underh.	300: —
1,631.	J. L., Uppsala	10: —
1,632.	Walleberga syförening	100: —
1,633.	Wartofta Åsaka syförening	175: —
1,634.	Lommaryds allm. syförening	50: —
1,636.	»Östra och Västra arbetsföreningen», Jkpg	125: —
1,637.	Missionsvänner i Markaryd, »Offerkuvert» gm J. P. F.	22: 94
1,638.	Folketorps friförsamling, sparbössa och kollektmedel, till Hahnes och Westers underh.	65: —
	Transport	2,911: 14

N:o		Kr. Ö.	
	Transport		2,911: 14
1,641.	E. B. »I stället för blommor till Maria Lagerhjelms bår	5: —	
1,642.	»Onämnd» gm E. B.	15: —	
1,643.	»Anna och Brita, Offerkuvert»	4: 69	
1,644.	Kollekt i Hedvigs kyrka, Norrköping, gm A. H.	103: —	
1,645.	A. H., Norrköping	50: —	
1,646.	I. F., Stockholm	100: —	
1,647.	N. L., Helsingborg	20: —	
1,649.	Insaml. vid F. V:s möte i Jkpg, gm J. E. B.	8: 02	
1,652.	H. A., Linghem	500: —	3,716: 80

Särskilda ändamål:

1,536.	S. S., Stockholm, underh. för en gosse i Mienchih skola	75: —	
1,549.	S. och C. K., till traktatspridning i Kina	8: —	
1,550.	S. och C. K., till Barnhemmet i Sinan	5: —	
1,553.	»Onämnd» till O. Carléns verks.	5: —	
1,557.	»Offergåfva af O. Å., en liten hjälp till evangelistens lön på Ringbergs utstation På tå»	20: —	
1,558.	A. A—n, till d:o	5: —	
1,559.	K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, för K. F. U. M:s verks. i Tungchowfu	170: —	
1,562.	E. L., Chicago, för Ishih gosskola	74: 35	
1,566.	K. H. N., Säfsjö, till M. Pettersson att anv. efter godtfinnande	100: —	
1,567.	M. G., Götene, till d:o	5: —	
1,575.	J. A. H., Götene, till Maria Petterssons barnhem	50: —	
1,580.	A. R., Malmö, för Cheng-ta-sao	55: —	
1,581.	C. R., Malmö, för Chang-chi-cho	55: —	
1,604.	H. R., Norrköping, för evang. Wang Hsi-in	200: —	
1,605.	I. och A. R., Norrköping, för gossen Kao	50: —	
1,606.	Lilla Sv. Barnt. Exp., Jkpg, till M. Pettersson att anv. för skolan i Sinan	4: 21	
1,611.	A. E. L., Broddetorp, till C. Blom, att anv. efter godtfinnande	5: —	
1,615.	»S. L., Kristinehamn» för infödd evang.	10: —	
1,624.	»Senapskornet», Lidköping, till bänkar i Carléns kapell	25: —	
1,635.	O. V., Malmö, för infödd evang.	100: —	
1,639.	P. E. W., Sthlm, för Chang Hsio-Lai	20: —	
1,640.	Mossby och Vesta ungd.-förening, för gosskolebyggnaden i Puchowfu	20: —	
1,648.	Syföreningen N:o 1, för bibelkvinnor i Honanfu	107: 60	
1,650.	Jkpgs Kristl. yngl.-förenings tioöresfören. till H. Länders verks.	30: —	
1,651.	Jkpgs kristl. yngl.-förenings tioöresfören. för missionärsbostad i Pucheng	50: —	1,264: 16

Missionshemmen:

1,573.	K. G., Krylbo, till Barnens Hem	1: —	
1,574.	»Libanon», Gtbg, till Barnens Hem	66: —	
1,596.	»Vänner i Örebro», till Robertslund	5: —	
1,597.	Skärstads N. Gummeförening, till Barnens Hem	50: —	
1,607.	»Onämnd» till Barnens Hem	10: —	132: —
	Summa under nov. månad kr.		5,117: 96

Med varmt tack till hvarje gifvare!

"Lofven — — Herren, låtom oss med hvarandra upphöja hans namn." Ps. 34: 6.

Anmälan för år 1917.

Kinamissionstidningen Sinims Land

anmäler härmed sin 22:dra årgång.

Tidningen utkommer från och med nästa år i nytt format, 16 sid. oktav, häftad och skuren, såsom förut två gånger i månaden, den 1 och den 15.

På grund af de höga pappersprisen har det blifvit nödvändigt att något höja prenumerationsafgiften. Å postanstalt blir priset således numer för helår kr. 1: 50; för halfår 80 och för kvartal 40 öre. När 5 ex. eller därutöfver tagas (under ***samma*** *adress) kan tidningen såsom förut rekvireras direkt från expeditionen. Kostnaden blir då endast kr. 1: 20 pr år, hvarjämte hvart 6:te ex. lämnas gratis.*

Tidningen kommer att något utvidgas och dess innehåll att göras mer omväxlande. Missionär ***Nathanael Högman*** *har åtagit sig att redigera en särskild afdelning för* ***hemarbetet****. Meddelanden från* ***expeditionsarbetet*** *komma ock att inflyta. Såsom förut kommer tidningen att innehålla uppbyggelseartiklar, bref och missionsartiklar från fältet, försedda med belysande illustrationer. Dessutom vilja vi söka hålla våra läsare i nivå med de viktigare händelserna på* ***öfriga missionsfält****. Goda missionsberättelser för barn hoppas vi ock tid efter annan kunna införa.*

Det är oss särskildt angeläget att under dessa allvarliga kristider få stå i nära förbindelse med våra kära medarbetare landet rundt för att kunna få det bistånd i förbön, hvarföratan seger i kampen för Guds rike därute ej kan vinnas.

Med varmt tack för missionsvännernas intresse och medarbete i fråga om tidningens spridning under de år som gått, bedja vi att äfven under nästkommande år häruti nnan få påräkna edert bistånd.

För bestämmande af tidningsupplagans storlek vore vi tacksamma, om prenumerantsamlare senast till julen kunde insända sina rekvisitioner till tidningens expedition, Drottninggatan 55, Stockholm C.

Obs.! När mindre än 5 ex. tages, *bör prenumerationen ske på* ***posten****.*

Sänd till Finland, Norge, Danmark, Amerika och Kina kostar tidningen kr. 2:50.

Prefnummer sändas på begäran.

Redaktionen.

Lofven, I Herrens tjänare, lofven Herrens namn. Välsignadt vare Herrens namn från nu och till evig tid.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1916.